

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/108/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612010304
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4612010304.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci proti obžalovanému Q. S., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 15.10.2014, sp. zn. 1T/141/2012, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11. februára 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného Q. S., nar. XX.XX.XXXX,
. z a m i e t a ,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd Topoľčany (ďalej len „súd I. stupňa“) napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného Q. S. za vinného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že: dňa 08.07.2012 v čase o 17,45 hod. v Solčanoch na ul. Hviezdoslavova po vedľajšej ceste v smere na hlavnú cestu č. 11/593 riadil osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, EČ: R., pričom pri vchádzaní na hlavnú cestu nedal prednosť v jazde motorovému vozidlu zn. Renault Megane, EČ: R., ktoré riadil vodič A. F., došlo k zrážke vozidiel, následkom čoho utrpel poškodený A. F., narodený XX.X.XXXX, bytom R., ul. M. A. C. č. XXXX/X zranenia, a to tržnozmliaždenú ranu na čele vpravo, podvrtnutie krčnej chrbtice ľahšieho stupňa a zlomeninu 2. rebra vľavo vzadu, s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 5 týždňov, čím porušil § 20 odsek 1 a § 137 odsek 1 zák. č. 8/2009 o cestnej premávke v platnom znení.

Za to mu uložil podľa § 158 odsek 1 Trestného zákona za použitia § 36 písmeno 1/, § 38 odsek 2, 3, § 56 odsek 1, 2 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 1 000 eur.

Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona rozhodol, že zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona mu ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, 2 Trestného zákona mu súčasne uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 18 mesiacov.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku v adhéznom konaní súd I. stupňa dedičov zomrelého poškodeného, jeho deti A. F., narodeného XX.XX.XXXX, Z. F., narodeného XX.XX.XXXX, a maloletého B. A. F., narodeného XX.XX.XXXX, zastúpeného matkou Z. K., a ďalej aj poškodených Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s. a Sociálnu poisťovňu, pobočka Nitra, s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný a to proti výroku o treste.

Konkrétne namietal výrok o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, považujúc tento trest mu uložený vo výmere 18 mesiacov za neprimerane prísny vzhľadom na okolnosti prípadu. Žiadal o uloženie

trestu zákazu činnosti na čo najmenšej možnej hranici, pričom poukázal na to, že sa živí ako živnostník, predáva tovar na jarmokoch a trhoch, na čo potrebuje vodičské oprávnenie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný zotrval na podanom odvolaní a dôvodoch uvedených v jeho písomnom vyhotovení. Zástupca krajskej prokuratúry navrhol jeho odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že príčinou dopravnej nehody bola nesprávna jazda obžalovaného cez križovatku, keď nedal prednosť v jazde z vedľajšej cesty, označenej značkou „Daj prednosť vjazde!“ vozidlu idúcemu po hlavnej ceste, ktoré viedol poškodený A. F., ktorý v dôsledku toho utrpel zranenia popísané v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Vo vzťahu k na napadnutému výroku o treste odvolací súd poukazuje na to, že hoci obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, v evidenčnej karte vodiča má viacero záznamov o spáchaní priestupkov na úseku cestnej premávky.

Z obdobia pred žalovaným skutkom od roku 2004 do júla 2012 bol postihnutý za 18 priestupkov, z toho iba od roku 2011 pochádza 7 záznamov. Z toho v jednom prípade zavinil aj dopravnú nehodu (postih z 20.07.2011) v dôsledku riadneho nevenovania sa vedeniu vozidla.

Z hľadiska štruktúry porušenia konkrétnych pravidiel cestnej premávky v 10 prípadoch nerešpektoval dopravné značenie, v 5 prípadoch maximálnu povolenú rýchlosť, v 2 prípadoch nemal bezpečnostné pásy a v 1 prípade sa riadne nevenoval vedeniu vozidla.

Odvolací súd neprehliadol ani skutočnosť, že aj po žalovanom skutku, t.j. od júla 2012 do rozhodovania odvolacieho súdu sa obžalovaný dopustil ďalších 12 priestupkov, z toho v 7 prípadoch išlo o nerešpektovanie maximálnej povolenej rýchlosti a v ďalších o nerešpektovanie dopravného značenia, jazdu bez bezpečnostných pásov, jazdu s nákladom nad maximálne povolenú hmotnosť, jazdu bez zákonom vyžadovaných dokladov a telefonovanie za volantom.

Za týchto okolností prípadu (spôsobenie dopravnej nehody s následkami na zdraví) a zistených osobných pomerov obžalovaného, najmä na mnohosť, opakovanosť, frekvenciu a závažnosť jeho dopravných priestupkov, dospel odvolací súd k záveru, že obžalovanému uložený trest peňažný vo výmere 1 000 eur a popri ňom uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 18 mesiacov, nie sú trestami v žiadnom smere neprímeranými tak z hľadiska ich druhu i výmery (§ 34 Trestného zákona).

Reagujúc na odvolacie námietky, odvolací súd naopak považuje obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 18 mesiacov, vzhľadom na jeho nedisciplinovanosť ako vodiča, za skôr mierny, a len pre absenciu odvolania prokurátora podaného v jeho neprospech v odvolacom konaní za nemenný v zmysle jeho sprísnenia, nakoľko tomu bráni zásada zákazu reformatio in peius (zákazu zmeny k horšiemu) vyjadrená v § 322 odsek 3 veta druhá Trestného poriadku.

Súd I. stupňa pri ukladaní trestu pochybil len formálne, a to pri formulácii výroku o treste, keď (okrem iných ustanovení) aplikoval § 158 „odsek 1“ Trestného zákona, hoci správne mal aplikovať § 158 Trestného zákona (bez ďalšieho), keďže ustanovenie § 158 Trestného zákona nie je členené na odseky. Toto pochybenie však nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd ho preto nepovažoval za dôvod zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste, nakoľko takýto postup by pôsobil výlučne formálne.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.